

BAZNĪCAS ZINĀS

ŅUJORKAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES
IZDEVUMS

2008.g.

novembris

58. gads Nr.8

Archibīskapa sprediķis kopbaznīcas svētdienā par Pāvila 1. vēstules tesalonīķiešiem sākumu

Mīļās mūsu latviešu draudzes plašā pasaulē, Apustuls Pāvils griežas pie savām draudzēm, kā es pie jums. Cenšoties ieklausīties viņa pirmās vēstules tesalonīķiešiem sākumā mācīsimies mēs visi kopā – ko rakstīt un ko sadzirdēt:

„Pāvils, Silvāns un Timotejs – tesalonīķiešu draudzei, kas ir Dievā Tēvā un Kungā Jēzū Kristū: žēlastība jums un miers! Mēs vienmēr pateicamies par jums visiem Dievam, kad pieminam jūs savās lūgšanās, jo pastāvīgi atceramies Dieva, mūsu Tēva priekšā jūsu ticības darbu, pašaieliedzīgo mīlestību un nesatricināmo cerību uz mūsu Kungu Jēzu Kristu.”

Vispirms: Pāvils neraksta viens pats, bet līdz ar diviem brāļiem Kristū, arī viņu vārdā. Arī es rakstu Jums ne tikai viens pats, bet mūsu Baznīcas Virsvaldes vārdā. Arī Jūsu prāvesta vai prāvestes vārdā. Un arī Jūsu mācītāja vai diakona, mācītājas vai diakones vārdā, kuriem Amerikā un Kanadā ir pienākums šajā svētdienā piedalīties mūsu Baznīcas Amerikā XI. Sinodē Vašingtonā. Kristīgai draudzei vēl svarīgāk par atsevišķiem reliģiskiem ģēnijiem ir liecinieku pulks, vismaz divi vai trīs. Tā tas bija arī Reformācijā, un vēl šodien draudze zeļ un attīstās tur, kur vadītājiem līdzās stāv kaut vai nedaudz cilvēku, ar savu vārdu un ar savu personīgo iesaistīšanos.

Un arī vēstules saņēmējus Pāvils raksturo kodolīgi. Tā ir draudze, „kas ir Dievā Tēvā un Kungā Jēzū Kristū”. Lai cik augstu mēs vērtējam vietējo mednieku un makšķernieku apvienības nozīmi, Pāvils šeit atsaucas uz kopību ne tikai cilvēcīgo interešu līmenī, bet uz kopību pašā Dievā.

Apzināsimies mūsu draudžu un mūsu Baznīcas nozīmi. Mēs neesam tikai klubiņš ar reliģisku ievirzi.

Mūsu vienotība ir dibināta mūžības iezīmē, mēs esam locekļi Kristus miesā, būtiski vienoti ar Dievu, Mūsu Tēvu. Mēs esam radi, nepārspējamā tuvībā un nepārspējamā plašumā. Šajā apvārsnī Pāvils novēl žēlastību un mieru. Žēlastību, ka mēs varam zināt sevi pieņemtus no Dieva un vienam no otra. Un mieru, sirdsmieru, ļaujoties uz to, ka visa šī pasaule un arī mūsu ārējie apstākļi ir Dieva rokās.

Pirmais vārds pēc šīs uzrunas tad ir: „**MĒS PATEICAMIES!**”!

Viens otram rakstot, bet arī, viens par otru domājot, lūdzot vai arī tiekoties – ir labi, vispirms vienam par otru Dievam pateikties. Ne tikai tukši, formāli, bet no sirds. Reti mums pilnīgi trūks pamata, jeb, ka mums Dievam būtu jāpateicas kā par Viņa izliktu pārbaudījumu. Mūsu attiecība, visa gaisotne ir pavisam citāda, ja mēs patiesi sākam ar šādu pateicību. Viens otru apzinoties kā Dieva dāvanu. Cik bagāti tad esam paši mēs! Kopbaznīcas svētdiena varētu būt tāda diena, kurā mēs apzināsimies to nozīmi un bagātību, kas mēs esam viens otram un, varbūt, vēl vairāk varētu viens otram kļūt. Brāļi un māsas visās pasaules malās! Nekur Tu neesi pazudis, visur ir cilvēki, kas runā Tavu valodu, kuri Tev līdzī dzīvo, līdzī jūt, vajadzības gadījumā palīdz. Vislielākā plašumā arvien vēl lielāka tuvība!

Ko apustuls Pāvils īpaši uzsver savā pateicībā? Tulkošu burtiski. Viņš pateicas par tesalonīķiešu 1. ticības darbu, 2. mīlestības piepūli (var pat tulkot „klapatu”), 3. cerības pacietību. Tā tad mums labi pazīstamā trijatne „ticība, mīlestība, cerība”, bet ar zīmīgiem pievienojumiem.

Pāvils pateicas par tesalonīķiešu **ticības darbu**. Kā reformatoriska Baznīca mēs pamatoti apzināsimies, ka

Svētais Pāvils

ticība ir Dieva dāvana, ne mūsu nopelns, un ka ar labiem darbiem neviens nevar sev nopelnīt pestīšanu. Šīs pareizās atziņas mēs diemžēl dažkārt izmantojam kā lētu izrunu, neko nedarīt. Mēs dažkārt aizmirstam, ka ticība bez darbiem ir mirusi, kā koks bez augļiem. Un, ka par ikkatru no mums reiz spriedīs „pēc mūsu darbiem”. Pārdomāsim, vai mēs ikkatrs un mūsu draudze patiesi dodam iemeslu, citiem pateikties par mūsu ticības darbu. Cik mēs ziedojam, ikkatrs un mūsu draudze – mūsu pašu Baznīcai, un tiem, kas trūcumā Dieva radītā un mīļotā pasaulē. Jeb cik mēs ar mūsu laiku, mūsu naudu, mūsu interesēm dzīvojam tikai uz sevi centrētu dzīvi? Ko citi, gribot pateikties par mums, varētu minēt kā mūsu ticības darbu? Dievs mums taču ir dāvājis tik daudz, un turklāt ticību, ka mēs varam, ja vien gribam.

Pāvils pateicas par tesalonīķiešu **mīlestības piepūli**. Kas patiesi ir mīlestība, tas parādās ne sajūsmas brīdī, bet grūtībās. Tā nav jauna atziņa, un tomēr, arvien par jaunu to mums vajag atgūt.

It īpaši tad, kad mūsu mīlestības īstums tiek pārbaudīts. Tas attiecas uz mūsu personīgo dzīvi, bet ne mazāk tas attiecas uz mūsu draudzēm, uz mūsu Baznīcu. Apzināsimies to, ka mūsu Baznīca tikai tādēļ un tik ilgi pastāvēs, kamēr būs tie cilvēki, kas apņemsies arī „melno darbu”. Pirmais ir, ka mēs neaizmirstam, vismaz dažreiz viņiem arī pateikties. Tiem, kas gadiem nākot gadiem ejot apmeklē, sagatavo, nokopj, domā par citiem. Tiem, kas cenšas viens otru saprast no pašu paaudzes vai citas paaudzes, arī ja tas grūti, ja ir vilšanās savos priekšstatos par otru. Arī domājot par Latviju, par sabiedrisko un baznīcas dzīvi tur, varbūt mums vajag „mīlestības piepūli” – un dažreiz varbūt arī viņiem ar mums? Dažas no jaukākām pieredzēm man ir bijušas, kad esmu redzējis, ar kādu mīlestību ģimenes gādā par tiem locekļiem, kuriem

spēki iet mazumā, un dažkārt pat ne tikai par radniekiem, bet vienkārši par tiem, kam tas nepieciešams. Paldies Dievam par to!

Pāvils pateicas par tesalonīķiešu **cerības pacietību**. Grieķu vārds „hypomonē” nozīmē „palikt zem kaut kā”. Palikt cerības apvārsnī. Tā patiesi ir liela, liela Dieva dāvana, un paldies Dievam par ikkatru cilvēku un draudzi, kas to izstaro! Reiz daudzi mūsu Baznīcā savas cerības saistīja ar mūsu tautas un tēvzemes brīvību – un pēc ilgas mūsu pacietības pārbaudīšanas Dievs mums šīm cerībām deva piepildīties! Pirmā brīdī daži apmulsa: uz ko nu vēl cerēt? Pāvils šeit apzīmē cerības apvārsni ar vārdiem „uz mūsu Kungu Jēzu Kristu”. Mūsu īpašā cerība ir tā cerība, kas ir stiprāka par grēku un nāvi, mūsu Kunga Jēzus Kristus atnākšanas apvārsnis. Mums šī cerība ir sevišķi vajadzīga kā cerība pret nogurumu, cerība, kurā mierīgi varam atvadīties no mūsu mīļiem, cerība, ka Dievs arī nākošām paaudzēm rādīs ceļu, kuru iet, un tanī pavadīs.

Mīļās māsas, mīļie brāļi Kristū, ar šiem vārdiem Pāvila pateicība Dievam nebeidzas, bet savienojas ar visu viņa vēstuli tesalonīķiešiem. Novēlu Jums lasīt tālāk šo nodaļu, jā, visu šo vēstuli. Vēl vairāk: Novēlu arī Jums dzīvot šādā pateicībā un šādā ticības, mīlestības un cerības trijātnē. Kaut šajā mūsu kopbaznīcas svētdienā mēs sev atgādānātu Dieva dāvanu, kas mēs esam viens otram. Ar lūgumu, lai tas joprojām izpaužas arī mūsu sadarbībā, savstarpējā atbalstā un arī atbalstā mūsu Latvijas Evaņģēliski Luteriskai Baznīcai ārpus Latvijas – tekošiem izdevumiem, bet arī, kamēr tas mums vēl iespējams, nodrošinot algu arī manam pēctecim vai pēcteci. Ne lai iemūžinātu mūsu organizāciju, bet kā apliecību tam lielam cerības apvārsnim, kurā notiek viss mūsu darbs – raugoties „uz mūsu Kungu Jēzu Kristu”. Āmen.

Archibīskaps Elmārs Ernsts Rozītis

LELBAs XII SINODE

LELBAs XII Sinode notika Vašingtonas Ev. Lut.draudzes dievnamā no 2008. gada 17. līdz 19. oktobrim. Uz to bija pieteikušies 114 dalībnieku, un jau ceturtdienas pievakarē ieradās labs pulks no visām pasaules malām, kas turpināja pieaugt nākošās divi dienas. Liela daļa Sinodes dalībnieku novietojās Crowne Plaza viesnīcā, pusotru jūdzi no dievnama, kur nokļūt bija iespējams arī ar draudzes autobusiņu. Ceturtdien atbraukušie satikās sadraudzības vakarā kādā no viesnīcas istabām, kur sarunas un smieklī skanēja līdz vēlai stundai. Tālākie braucēji uz Sinodi izrādījās Ivars un Ingrida Ozoli no Adelaides Austrālijā. No Ņujorkas draudzes piedalījās māc. Juris Saivars ar kundzi Ingu, diak. Indriķis Kaņeps ar kundzi

Jolantu, LELBAs kasieris Vilmārs Beiniķis ar kundzi Ilzi, draudzes priekšnieks Mārtiņš Zālīte, Dāmu komiteju priekšnieces Daina Lazdiņa un Baiba Kļaviņa, Ingrida Jansone ar meitu Annu un Māra Laķis. Svētdien uz noslēguma dievkalpojumu un atvadu pusdienām bija ieradusies arī bijušie draudzes locekļi Oļģerts Skulte ar kundzi Viju, un viņu dēls Richards Skulte vadīja bērnu kori dievkalpojumā.

Piektdienas rītā Sinodes atklāšanas dievkalpojumā sprediķoja LELBAs pārvaldes priekšniece prāv. Lauma Zušēvica, mudinot atmet pazīstamo negatīvismu, kas piemīt lapsenēm, kam viss ir slikts, un mācoties no bitēm, kas ražo medu. Katram pašam derētu sevi pārbaudīt un lūgt Dievu, lai dod katram no lapsenes

pārvērsties par medus biti. Bija Dievgalds, kurā piedalījās visi dievlūdžēji, un dziesmas skanēja spēcīgi, gaiši un raitā ritmā, ne tikvien dievkalpojumā, bet arī katru svētbriīdi un darba cēlienu iesākot. Jauks pārsteigums sagaidīja māc. Dr. Jāni Keggi, māc. Robert Franklin un 4 diakonus, kam prāv. Lauma Zušēvica uzlika kaklā sudraba amata krustus, pie kam diakoniem tie bija īpaši veidoti, iekļauti aplī. Dievkalpojumā ieradās un svēto vakarēdienu saņēma arī prāv. Alberts Ozols ar ģimeni.

Sinodes dalībniekus apsveica arch. Elmārs E. Rozītis, un arch. Jāņa Vanaga sveicienu nolasīja viņa pārstāvis no Latvijas, māc. Andris Krauliņš. Ekonomiskā krīze skārusi arī Latviju – Uz laukiem cilvēki zaudē darbu, pilsētās bankrotē uzņēmumi, un pastiprinājusies migrācija no laukiem uz pilsētām un no pilsētām uz ārzemēm. Līdz ar to Latviju pārņēmis negatīvs noskaņojums, jo tauta neatrod nekur nekā laba. Stāvoklis noteikti uzlabotos, domāja Krauliņš, ja tauta no lapsenēm kļūtu par medus bitēm. Sveicieni bija arī no Luterāņu emigrācijas dienesta (LIRS), Sinodes rīcības komitejas priekšsēža Viestura Timrota un mūsu apgabala prāvesta Oļģerta Sniedzes. Apgabalu sēdēs Austrumu apgabala pārstāvji noklausījās par Ņujorkas draudzes projektiem - Jaunatnes dziesmu grāmatas „Paceliet balsis, slavējiet” izdošanu un Nometnes ēdamzāles projektu, kas pierāda, ka nav vienmēr jāgaida uz LELBA, bet lielus projektus var veikt rosīga un uzņēmīga draudze viena pati.

Vašingtonas draudzes dāmu komiteja bija gādājusi par iespaidīgām vakariņām, un pēc ziņojumiem no apgabalu sēdēm, jautājumiem, ieteikumiem un pārrunām diak. Dags Demandts rādīja video par Montreālas draudzes kalpošanas projektu. Pateicoties tam, kāda latviešu bārene pavadīja skaistas vasaras dienas Montreālas latviešu draudzes paspārnē un atgriezās Latvijā kā no jauka sapņa. Vakars noslēdzās ar siltu un pacilājošu māc. Ievas Dzelzgalves vadītu vakara svētbriīdi, kam sekoja asprātīgi izdomāts iepazīšanās un sadraudzības vakars.

Sestdien pēc diak. Daga Demandta vadīta rīta svētbriīža Sinode ķērās pie lielā darba, pārrunājot LELBAS nākotni un uzklusot dažādus ziņojumus un ieteikumus, balsojot un fotografējoties. Diak. Dags Demandts kopā ar mūsu Annu Jansoni iepazīstināja sinodes dalībniekus ar „Sēklas projektu”. To vada uzņēmīgi latviešu jaunieši, kas jūlija sākumā pavadīja dažas dienas Latvijā, satiekoties ar vietējiem jauniešiem un piedaloties labdarības darbos Sidrabiņu bērnu namā un zupas virtuvē Āgenskalnā. Pēc šī sekmīgā brauciena jaunieši paši ierosinājuši „Ziemsvētku projektu” bāriņiem. Mazāk sekmīga ir bijusi LELBAS aptauja

vecākiem. To izpildījuši kopsummā tikai 156 vecāki, un Austrumu apgabalā aptaujā piedalījušies tikai 17% vecāku. Aptaujas rezultāti rādījuši, ka galvenais iemesls nepiedalīties draudzes dzīvē ir – laika trūkums (54%). Atkal tika pieminēts Ņujorkas draudzes nometnes ēdamzāles projekts un arī Vašingtonas baznīcas pārbūve, kā piemēri, kur draudzes virzās uz priekšu, kamēr citas izbeidz darbību.

Pēc garīdznieku, laju un dāmu komiteju grupu pārrunām noskaidrojās, ka pirmā vēlēšanu gājienā par LELBAS pārvaldes priekšnieci ar lielu balsu vairākumu (81 no 85 balsīm) par jaunu ir ievēlēta prāv. Lauma Zušēvica. Daina Lazdiņa tika vienbalsīgi ievēlēta par LELBAS Dāmu komiteju referenti. Noskaidrojās arī, ka archibīskapa algas fonds jau eksistē un ka nekāda komiteja archibīskapa amata teoloģiskā pamatojuma pētīšanai nav vajadzīga. Izrietēja, ka mūsu jaunatnei svarīgāka ir reliģija, nekā latvietība un ka tā ir ar mieru klausīties dievkalpojumus angļu valodā. Pēc garām debatēm par liturģijas un mūzikālā izpildījuma mainīšanu Sinode atzina, ka jābūt uzmanīgiem ar vecā, ierastā atmešanu un jauninājumiem. Nākošās Draudžu dienas sanāks austrumu krastā, apgabala konference notiks 2009. gadā no 25. līdz 27. septembrim Ņujorkas draudzes nometnē Katskiļos, bet nākošā Sinode izmantos prāv. Dāvja Kaņepa aicinājumu noturēt to Losandželosā. Izrādās, ka Sinodes laikā Baltā namā ASV prezidents George W. Bush paziņojis, ka apmēram mēneša laikā arī Latvijai tiks piešķirts bezvīzu režīms, un pie šī paziņojuma nolasīšanas klāt bijis klāt arī latviešu vēstnieks Andrejs Pildegovičs. Pēc garās darba dienas un gardām vakariņām Sinodes dalībnieki pulcējās baznīcā uz dziesmu vakaru un vakara svētbriīdi.

Tik ātri jau atkal atausa svētdienas rīts, tikpat saulains kā visas iepriekšējās dienas. Pēc māc. Daces Jansones rīta svētbriīža tika nokārtotas dažas nepabeigtas lietas, rezolūcijas un pateicības. Noslēguma dievkalpojums bija īpaši iespaidīgs. Pēc bērnu kora un prāv. Gunāra Lazdiņa sparīgās uzrunas bērniem arch. Elmārs E. Rozītis sprediķoja, cik ļoti jāuzmanās, lai mēs virzītos uz priekšu un nesāktu riņķot kā „kunga dūšā” ticis cilvēks ap afišas stabu. LELBAS jaunās pārvaldes svinīgajai amatā ievēšanai sekoja dievgalds, kurā garās, plūstošās rindās piedalījās visa lielā svētku draudze, jo Sinodes dalībniekiem bija pievienojušies arī vietējās draudzes locekļi. Dievkalpojuma noslēgumā ērģeles atskaņoja Hendeļa Allelūja kori, kas izskanēja kā atvadu sveiciens sinodes dalībniekiem, kam atlikušas bija vairs tikai greznās pusdienas plašajā sabiedriskā zālē. Atvadoties, katrs dalībnieks paņēma līdzi apņemšanos pēc trim gadiem atkal satikties LELBAS XIII Sinodē Losandželosā. *Diakons Indriķis M. Kaņeps*

Alexandra Winzeler palīdz vadīt makslu

session experienced its biggest enrollment to date: eighty-four campers. Many of these new additions to the Language Session, were younger campers, discovering afresh why so many people love their two weeks at Latvian camp.

It is hard not to put your heart into your time at camp when having so much fun with great activities like taking a hike to Spruce Top, or going on a mountain biking field trip. Not to mention the favorite standards of dances, campfires, sports, swimming, language class, dance class and art class. Even these activities get new life every year with new projects, games and challenges. The art department had the campers hammering ancient shield designs on copper and aluminum to make cool, modern medallions. The kids had to invent commercials for camp to act out as their campfire skits, producing great results such as a War in the Woods training video or an ad for a company where you can buy all your favorite counselors. Sports were especially full of excitement this year. For the first time, campers had the opportunity for additional soccer practices and games coached by Guntars Tannis. Sports got even more exciting with the staging of a camp-wide Olympic games, complete with the lighting of an Olympic torch. Everyone's love was even more widespread than the boundaries of camp on the day of the games, all the athletes showing a stronger caring and pride for their heritage, for Latvia, as

they eagerly asked for any news of the score in the real Olympics where the Latvian volleyball team was playing.

Along with everyone's favorite traditional activities, a group of the older campers continued a relatively new tradition. Under the guidance of Macitjas Laris Salins, the students of the second confirmation class met during camp to have discussions and further their religious studies in preparation to be confirmed at camp next year.

There was also a fresh embracing of Latvian culture in the closing ceremonies of the session. The new generation of counselors, who had been campers at Valodas Periods for years, wore elements of folk costumes especially for their dance performances.

In keeping with the overall theme of *milestiba*, for the mid-session costume ball the attendees were to dress as someone or something they love. An opportunity for people to truly wear their hearts on their sleeves, everyone's genuine care was apparent at the dance; friends and siblings dressed up as each other,

campers dressed up as counselors and counselors dressed up as campers. One of these camper-clad counselors commented on his costume saying, his years as a camper here were “the best ten years of his life.” This is undoubtedly a sentiment on the minds of some of the older kids, nearing the bridge when they eventually get too old to be campers. But there’s no need to cry: this doesn’t mean the end of their camp experience. Take a look at the new camp director, Elissa Millers. She has experienced every role at Valodas Periods from

attending as a camper, to working in the kitchen, to being a counselor, teaching tautas dejas, to organizing the games as activities director, and now being in charge as camp director. Elissa has kept coming back for the love of camp. So who knows? Maybe the graduating campers will keep coming back too. The camp might need them as staff or counselors in order to manage the constantly growing group of campers who will be finding out for themselves, all the reasons to love Valodas Periods. *Alexandra Winzeler*

Valodas perioda saime karogu laukumā

Lasīšanas grupa Jonkeros

Pēc Pļaujas svētku dievkalpojuma, 5. oktobrī Jonkeru baznīcā atsāka savas regulārās sanāksmes draudzes Garīgās literatūras kopa. Vasaras mēnešos tās dalībnieki bija uzņēmušies diezgan palielu uzdevumu – izlasīt pēc izvēles no vienas līdz trim Džordža Makdonalda (Geroge MacDonald) grāmatām – „The curate’s awakening”, „The lady’s confession” un „The baron’s apprenticeship”. Džordžs Makdonalds dzīvojis no 1824. līdz 1905. gadam un savā mūžā sarakstījis vairāk kā sešdesmit grāmatas – gan romānus, gan sprediķu krājumus, gan pasakas. Savā laikmetā ļoti populārais rakstnieks dziļi ietekmējis tādus arī mūsdienās ļoti pazīstamus autorus kā Dikenss, Tekerejs un Marks Tvens. Mūsu grupas izvēli lielā mērā iespaidoja tas, ka Makdonaldu par savu skolotāju un izcilu kristīgu rakstnieku uzskatīja C. S Luiss, kura grāmatas mēs

bijām lasījuši ar lielu interesi.

Protams, pārrunājot izlasīto, kā vienmēr, mūsu pārdomas un iespaids par izlasīto bija ļoti atšķirīgs. Makdonalda romāni ir diezgan tipisks Viktorijas laikmeta stila literatūras paraugs – gan ainava, gan raksturi, gan kaislības mūsdienu lasītājam var šķist mazliet pārspīlēti. Strīdā par to, vai šī ir „tikai dāmu literatūra” pie noteikta secinājuma mums neizdevās nonākt, jo tomēr vienojāmies, ka galvenais šajos darbos ir kristīgās dzīves pieredzes aina. Rakstnieks savās grāmatās konsekventi izmantojis bibliisko līdžību par sējēju, kurš sēklu sēja dažādā augsnē – tā katrs no tēliem ataino atšķirīgu cilvēka dvēseles stāvokli, no pilnīgas neticības līdz patiesai Dieva atziņai. Lai gan autors apraksta šķietami ļoti būtiskus un nozīmīgus apvērsumus dažādu tēlu dzīvēs, tomēr lasītājam rodas

pārlicība, ka tie ir tikai līdzeklis, lai atvērtu tiem acis, atklājot Dieva esamību un mīlestību.

Arī šajās pārrunās, šķiet, sasniedzām pašu galveno – iespēju paraudzīties uz grāmatu un dzīvi no citu ļaužu redzes viedokļa, uzzinot atšķirīgas domas un vērtējumus. Visjaukākie vārdi, kurus iespējams dzirdēt pēc kārtējās tikšanās ir: „Man šī grāmata būs jāizlasa vēlreiz – izrādās tur ir teikts daudz kas vairāk un citādāk nekā man sākumā likās...”

Ar turpmāko Garīgās literatūra skopas darbību ir saistīts ļoti interesants notikums – mums būs iespēja tikties ar autoru – mūsu draudzes locekli Ināru Sternadori, kura sarakstījusi kristīgās fantāzijas žanra grāmatu „The tree and the tournament” un pajautāt viņai pašai gan par grāmatas tapšanu, gan tās teoloģisko domu. *Inga Saivare*

Marija Čače, Baiba Kļaviņa, Māra Laķe, Lidija Bālēns, Indriķis Kaņeps, Magnus Kļaviņš, Jolanta Kaņepa, Silvija Lezdkalns, Irma Zālīte, Ināra Spalviņa, Anna Freimane, Jana Reinsone. I. Saivares foto.

Happy 90th Birthday Latvia!

On Saturday, Nov. 15 we will celebrate Latvia's 90th birthday. At 14:00 there will be a Latvian Independence Day Commemoration, at the Yonkers Church. The program will feature an address by Zigurds Rīders, chairman of the Daugavas Vanagi in the USA and a concert by the New York Latvian Concert Choir. A social afternoon will follow the program in the church's social hall, downstairs, with finger food and refreshments.

The celebration will continue on Friday, Nov. 21, at 19:00 - Formal Ball in Honor of the 90th Anniversary of Latvia's Independence, at the 3 West Club, 3 West 51st Street, New York NY. The Permanent Mission of Latvia to the United Nations, the Honorary Consulate of Latvia in New York and the Council of American-Latvian Organizations in New York cordially invite you to the 18th of November 90th Anniversary Ball in New York. For more

information go to: www.nylatvian.org.

The Advent season begins with the Christmas fair at the Long Island church on December 7th. The Advent concert at the Yonkers church is also on December 7th.

The Long Island school will celebrate its Christmas pageant on December 14th. The Yonkers school will celebrate theirs on Saturday, December, 13th. The New Jersey school will celebrate on Saturday, December 20th.

On Saturday, December, 13th. the Draudzes nams will host the yearly "Gingerbread baking" session at 1PM, with the worship service and "eglīte" (caroling by the Christmas tree) to follow at 3PM. The Brooklyn school will perform at the beginning of the eglīte. The Brooklyn school eglīte will be on Saturday the 20th.

The Christmas Eve services will be at 6PM on December, 24th at the Yonkers and Long Island

churches. The New Jersey Christmas Day service will be at 11AM at the East Orange church.

The year will end with services with Holy Communion on Sunday, December 28th at the Long Island and Jonkers churches.

We congratulate Dean Lauma Zuševica who at the

October LELBA Synod in Washington was elected to a 2nd three year term as the head of the churchwide Curch Council. Lauma Zuševica formerly served as a pastor of the Latvian Lutheran Church of New York.

Laris Saliņš

Dzimšanas dienas decembra mēnesī

1	Grasmanis, Daina	8	Grinups, Neda	17	Lelkes, Valdis	24	Embrekts, Ilze
1	Jurjevics, Elmars	9	Eilands, Alfreds	17	Purmale, Dagnija	25	Kivuls, Linda
1	Keire, Fred	9	McGowan, Anda	17	Ziedins, Alberts	26	Kalnins, Erna
1	Pludums, Arnolds	10	Klavins, Janis P.	18	Kruze, Olga	26	Timbra, Baiba
2	Ramans, Gunars	10	Vanags, Eriks	18	Lagzdins, Nina	26	Ziverts, Lilija
4	Brigis, Iveta	11	Magons, Dace	18	Rudzitis, Dace	27	Ast, Mara
4	Rozens, Janis	12	Blumfelds, Aija	19	Aperans, Dace	27	Roze, Ligija
5	Seja, Talis	12	Keggi, Ludvigs	19	Krecko, Andrejs	28	Rubans, Vija Tamuzs
5	Sumane, Sanita	12	Lemanis, Zigrīda	20	Berzins, Ilze	28	Saksone, Iveta
6	Klavins, Indra	12	Pahwul, Lisa	20	Vecrumba, Irma	30	Zimulis, Arnold
6	Wallace, Skaidrite	13	Racibarskas, Katrina	21	Zemdega, Aina	31	Mazzanobile, Aiga
7	Jansons, Inara	14	Stots, Inara	22	Puris, Andra	31	Zards, Janis
7	Upeniece, Santa	16	Erglis, Janis Ivars	23	Berzins, Vija		
8	Erglis, Janis	16	Zebergs, Juris	23	Krumins, Mara		

Sveicam decembra jubilārus!

2009. gada vasaras nometnes kalendārs:

1. periods: no 5. jūlija - 19. jūlijam

2. periods: no 19. jūlija - 1. augustam

Īkšķītšu A nedēļa: no 12. - 18. jūlijam

Īkšķītšu B nedēļa: no 19. - 25. jūlijam

Īkšķītšu C nedēļa: no 26. jūlija - 1. augustam

Valodas nometne: no 2. augusta - 15. augustam

Valodas Īkšķīši: no 2. augusta - 8. augustam

Senču nometne: no 9. augusta - 15. augustam

Svētības akti

Kristības

2008. gada 20. jūlijā draudzes lauku īpašumā, Cattskils, NY kristīts **Āris Rolands Brunovskis** dzimis 2004. gada 29. jūnijā, Čikāgā. Vecāki Rota un Pēteris Brunovski; Krustvecāki: Edvīns Miska un Ingrida Priedīte, māc. Juris Saivars.

2008. gada 20. jūlijā draudzes lauku īpašumā, Cattskils, NY kristīta **Talija Skaidrīte Brunovska** dzimusi 2006. gada 12. oktobrī, Čikāgā. Vecāki Rota

un Pēteris Brunovski; Krustvecāki: Aleks Karnick un Aleksandra Malinovska, māc. Juris Saivars.

2008. gada 5. oktobrī Jonkeru baznīcā kristīta **Kristīne Benita Jātniece**, dzimusi 2008. gada 4. Jūnijā, Longhorne, PA Vecāki: Aldis un Māra Jātnieki; Krustvecāki: Paulis Lazda un Daina Lazda, māc. Juris Saivars.

Sēru vēstis

Mirdza Aleksandra Jansone, dzimusi Pētersone, 1914. gada 10. oktobrī, Rīgā. Neraugoties uz 1. Pasaules kara iespaidoto bērnību, dzīves ceļš tika iesākts ar radošu apņēmību. Latvijas Universitātē tika izstudēta medicīna un uzsākta ārsta prakse Pļaviņās, kļūstot par vienu no pirmajām mediķēm sievietēm Latvijā. Nodibināja ģimeni ar Aleksandru Jansonu, kas tika svētīta ar bērniem - Maiju, Pēteri un Uldi. Iekopto dzīves ligzdu Latvijā izpostīja Padomju Savienības okupācija un tai sekojošais 2. Pasaules karš. Sekoja bēgļu gaitas Vācijā un izceļošana uz ASV. Mirdza Jansone pārstudēja medicīnu un kļuva par vienu no pirmajām sievietēm ārstēm Amerikas Savienotajās Valstīs, nostrādājot šai laukā vairāk, kā 20 gadus. Bija aktīva latviešu sabiedrībā, draudzē un studentšu korporācijā „Varavīksne”, izskoloja savus bērnus tos dziļi ieaudzinot latviskā dzīves un darba tikumā. Pēc vīra nāves pavadīja dzīvi savās mājās Tranquility ezera krastā, Ņūdžersijā, sirsnīgi sekojot līdz 8 mazbērnu un 5 mazmazbērnu gaitām. Mirdza Jansones dzīvi raksturoja viņas dziļā ticība Dievam, un dzīves grūtībās iegūtā prasme palauties uz Viņu, atrodot Dievā patvērumu, cerību un mīlestību. Mūžības valstībā Mirdza Jansone tika aizsaukta 2008. gada 7. Jūlijā, Montefiore slimnīcā, kur dzīves pēdējos dzīves brīžus pavadīja savas lielās un mīlošās ģimenes ieskauda. Pēdējā gaitā tika izvadīta no 2008. gada 10. jūlijā no Cochran bērnu nama, Hackettstown, NJ.

Kārlis Šics, dzimis 1913. gada 12. februārī Rīgā, vecāki Gustavs un Olga, kam piederēja liela lauksaimniecība Bērzes pagastā Zemgalē. 1940. gadā salaulājies ar Ženiju Šteinbergu, un abi pārcēlās no Jelgavas uz dzimtas mājām Bērzes pagastā. Dievs viņus svētīja ar dēlu Andri un vēlāk Vācijā ar meitu Ritu. 2. pasaules kara beigu posmā ģimene devās bēgļu gaitās uz Vāciju, kur pēckara gadus pavadīja Hanoverā. 1950. gadā Šicu ģimene ieradās Ņujorkā un pēc nokalpotā gada kādā lauksaimniecībā Virdžīnijā apmetās Nuarkā, Ņūdžersijā, kur Kārlis dabūja darbu pie Inmont (BASF). Jau pašā sākumā ģimene iestājās Elizabetes-Nuarkas draudzē, kur Kārlis ilgu gadus bija revīzijas komisijas priekšsēdis. Draudzei izbeidzot darbību, Šici iestājās Ņujorkas draudzē. 1960. gadā Šici nopirka māju Murray Hill, NJ, kur Kārlis un Ženija pavadīja daudzus laimīgus gadus līdz šī gada 15. februārim, kad veselības komplikāciju dēļ Ženija bija jāievieto Overlook slimnīcā, Summit, NJ, kur viņa mira š.g. 2. aprīlī. Neilgi pēc tam sāka pasliktināties arī Kārļa veselība. Pēc ārstēšanās Overlook slimnīcā Kārlis tika pārcelts uz Manor rehabilitācijas centru New Providence, NJ, kur 12. jūlijā svinēja savu 95.

dzimšanas dienu un kopā ar dēlu, meitu un draugiem saņēma svēto vakarēdienu. Rudenim iesākoties, Kārļa stāvoklis mazliet uzlabojās, bet 4. oktobra rītā Dievs viņu sauca mājās pie sevis. Paliēk dēls Andris un meita Rita Ņūdžersijā. Aizgājēju no Krowicki McCracken bērnu nama Linden, NJ, uz Fairview kapsētu Westfield, NJ, izvadīja diakons Indriķis Kaņeps.

Johanna Lucija Ciekurs, dzimusi 1908. g. 24. decembrī, Rīgā, Latvijā. Mirusi 2008. g. 23. augustā, Bronx, Ņujorkā. Urna tiks aizvesta uz Latviju, abedīšanai Nordeku rajona kapos. Johanna iebrauca Amerikā ar savu brāli Osvaldu 1950. g. Brālis palika Ņujorkā un strādāja būvuzņēmumos kā amatnieks. Johanna aizbrauca uz Nashville, Tennessee, kur strādāja kā mājas kopēja. Dzīve tur nepatika un pēc diviem gadiem pārcēlās uz Ņujorku pie brāļa. Viņi dzīvoja Bronksā, dzīvoklī uz Valentine Avenija, kur bija citi latviešu draugi sākuma gados un tur nodzīvoja 57. gadus. Brālis mira 2006. g. un pēc tam Johanna pārcēlās uz Kittay House, kur bija lielāka gadība ikdienas dzīvē. Johanna ieguva Tiesību Zinātņu Kandidātu Grādu no Latvijas Universitātes 1937. g. Ņujorkā nostrādāja kā gramatvede American Express kompānijā. Kā studente, Johanna pārstāvēja Latviju Universitātes Olimpiādē Turain, Itālijā 1936. g. slēpotāju komandā. Ar brāli pavadīja daudz laiku savā lauku īpasumā, Greenville, NY, kur stādīja daudz puķes, augļu kokus un priecājās par skaisto dabu. Par viņas skumst radi Latvijā un Kanādā kā arī draugi un paziņas Amerikā. Pēdējos dzīves gados viņai palīdzēja Māra Ziediņa, Rasma Kalniņš, Juris Kalniņš un adv. Māris Bībelnieks.

Mirdza Milda Buks Strauchmann, dzimusi 19. oktobrī. 1934. g. Saugas pagastā, Latvijā. Mirusi 6. jūlijā, 2008. g. Ņujorkā. Urna izvadīta Brāļu kapos, Katskiļos, š.g. 12. oktobrī. Mirdza iebrauca Amerikā viena pate un dzīvoja Baltimorā, Maryland pie savas tantes, Mrs. Mc Cleary. Tēvs sekoja vēlāk. Viņi dzīvoja tur četrus gadus. Vēlāk viņa viena pate, 18. g. vecumā aizbrauca uz Ņujorku. Strādāja visādus darbus. Apceca bērnības draugu, Johann Strauchmann, 1964. g. Ņujorkas draudzē un viņi izšķīrās 1973. g. Čikāgā. Viņa strādāja kā gramatvede, bet pārcēlās atpakaļ uz Ņujorku 1977.g. Viņai patika mūzika, dziedāja Ņujorkas kori, piedalījās Skautu un Gaidu saimē un bija mazskautu vadītāja. Viņa apmeklēja Hunter College un YWCA Business School un ieguva gramatvedības zināšanas. Pēdējā gadā viņas veselība sagriezās un nespēja vairāk par sevi gādāt. Viņai palīdzēja Palīdzības Fonda komitejas locekļi. Ta ka nebija testaments, tad atbildība pārgāja uz Ņujorkas

pilsetas administratora biroju. Nebija neviena tuvinieka. Ģimenes draugs, Jānis Puķke gādāja par viņas krematizēšanu un Palīdzības Fonda komiteja gādāja par izvadīšanu Brāļu kapos, Katskiļos.

Marta Lucāna dzimusi 1916. g. 5. decembrī Maskavā, kur viņas ģimene uz dažiem gadiem bija izceļojusi. Viņas māte Emīlija (dzim. Mūzis) bija smilteniete, bet tēvs Eduards Frīdemanis mežzinis Krimuldā. Jaunāka māsa Anna saslima un 2 g.v. mira pirms Martas piedzimšanas – tā viņa uzauga kā vienīgais bērns. Viņa ar ģimeni atgriezās Latvijā kad viņai bija kādi trīs gadi. Bērna dienas pavadīja Smiltēnē, tad vēlāk Rīgā, kur beidza Rīgas pilsētas (Olava) komercskolu. Pirmā darba vieta bija VEFā, kur viņa dažu gadu laikā sasniedza vecākās darbvedes vietu kalkulācijas nodaļā un vadīja algu nodaļu līdz 1944.g. Kara gaitas noveda uz Tornu, tad Berlīni un beidzot uz Eslingenu, kur viņa strādāja IRO administrācijā un nometnes pārvaldē. Ieceļoja Amerikā 1949. g., kur pēc īsa posma Pensilvānijā, pārvācās uz dzīvi Ņujorkā. Tur viņa 1951.g. precējās ar Volde-māru Lucānu ar kuŗu bija jau iepazinusies Eslingenā. Drīz piedzimst dēls Gunārs. 1961.g. Marta uzsāka darbu Ņujorkas draudzē kā darbvede un grāmatvede, ko turpināja līdz aiziešanas pensijā 1995.g. Viņa dzīvi iesaistījās draudzes darbā, ne tikai darbvedes lomā, bet arī ļoti personīgā līmenī palīdzot draudzes locekļiem, it sevišķi tiem, kuŗiem vecuma dienās gāja grūti. Viņa daudzas vasaras arī pavadīja strādājot Katskiļu nometnē kur, bez biroja darbiem, viņai patika pavadīt laiku ar bērniem un jauniešiem kā arī staigājot pa mežiem un kalniem. Kaut arī viņai radu saime bija maza, viņu iepriecināja dēla ģimene ar četriem mazbērniem, kā arī pārējie jaunie radi Čikāgā un cittur. Tā, pēc Voldemāra aiziešanas 2002.g., viņa pārcēlas uz dzīvi vidienē. Kaut arī viņai daudzus gadus bija grūtības ar redzi, citādi viņa turējās pie veselības līdz samērā nesen. Divas nedēļas atpakaļ piemeklēja trieka no kuŗas tomēr nebija cerības atkopties. Ta arī viņa vilka pēdējo elpu š.g. 6. oktobrī agrā rīta stundā.

Tie nu ir tie fakti. Bet tie atspoguļo tikai mazu, ārēju daļu no garās dzīves, kas sākās pirms Latvijas valsts tapa un noslēdzās labu laiku pēc padomju varas sabrukuma. No tā vien nezinām par neskaitāmiem stāstiem. Kā, badu laikā Maskavā, kaimiņš

Ziemassvētkos kā dāvanu atnesis meitenītei krūzīti piena. Kā pusaudža gadus, mātei par lielu uztraukumu, viņa ar draudzeni peldējusi pāri Kīšezeram no Jaunciema. Kā citreiz spēlējusi kārtis ar kuģīša kapteini un darbiniekiem braukdama uz skolu. Kā braukusi motocikla aizmugurē pa lauku ceļiem. Gadus vēlāk, viņa dusmās no loga kratījusi dūri krievu zaldātiem ienākot Rīgā tikai lai redzētu, kā tie svilpodami rādīja dūres gaisā paši. Viņa dziļi izjuta mīlestību Latvijai un viņai sāpēja kā tā sirgst zem padomju žņauga. Vēl daudzi stāsti par bēgļu gaitām – kā patvēruma pagrabā Vācijā, kur bumbas visapkārt sprāgst, viņa domāja, ka ja viņa tur ies bojā, viņas mammīte Latvijā nekad nezinās kur viņa pasaulē palikusi. Tomēr pārdzīvoja to reizi, lai vēlāk Eslingenā varētu roku rokā pastaigāties gar Nekāres upes krastu ar savu Valdi, ar kuŗu vēlāk apprecējās Ņujorkā. (Nekad jau nesauca par Voldemāru, tikai par Valdi jeb Mārīti.) Tāpat daudzi stāsti par jauno dzīvi Amerikā – pirmo reizi ēdot kukurūzas vāļīti vietējā ģimenē (Latvijā tos taču tikai lopiem baroja). Vasaras nometnē sabāra puikas, kas dīdīja čūsku, to viņiem atņēmot – viņai nepatika čūskas, bet nevar jau

Marta Lucāne draudzes kancelejā

izrādīt, ka viņai bailes. Vissvarīgākais tomēr laikam būs – viņa mīlēja citus un juta, ka viņa arī ir dzīvē bijusi mīlēta, ne tikai no ģimenes, bet arī no citiem cilvēkiem ar ko viņai bija saskare savā dzīvē un darbā. Pat dzīvnieki viņai pietuvojās, kad citiem ne. Vislabāk varbūt dažas dienas atpakaļ raksturoja Ņujorkas mācītājs Laris Saliņš: “Šīs sēru vēstis saņemot man skalojās pāri tik daudzas skaistas atmiņas. Kaut gan Tavu māti pazinu no jaunības, ar viņu izveidoju nopietnāku attiecību, kad sāku kalpot kā mācītājs. Tavas mātes atbalsts, ko viņa sniedza ne tikai kā līdzstrādniece, bet arī daudz personīgākā līmenī, bija varbūt tas, kas man visvairāk palīdzēja ieiet mācītāja lomā. Visās manās saskarēs ar viņu, es jutos it kā es tikos ar savu otro māti, kas man pazīst, pieņem un mīl pat redzot manas varžacis un manus trūkumus. Manas aizdomas ir, ka Tava māte spēlēja līdzīgu lomu neskaitāmu cilvēku dzīvēs. Atpakaļ skatoties man šķiet, ka viņa ir cilvēks, ko esmu pazinis, kas bija vispilnīgākā mērā kļuvusi "caurspīdīga Dievam" - viņa ļāva paša Dieva neierobežotai mīlestībai spīdēt viņai cauri.”

Gunārs Lucāns

Dievkalpojumi un sarīkojumi Ņujorkas draudzē

	Salā	Jonkeros	Ņudžersijā	Citur
Novembris – 2008				
Svētd. 2.	10:30 Saliņš	10:00 Kaņeps		
Sestd. 8.				Draudzes namā, 14:00, Saliņš
Svētd. 9.	10:30 Saliņš	10:00 Kaņeps, Pateicības dienas zīmē*		
Sestd. 15.		14:00 Valsts svētku akts		
Svētd. 16.	Nav dievkalpojuma	10:00 Kaņeps		
Otrd. 18.	19:00 Valsts svētku dievkalpojums, Saliņš		13:00 Īstoranzā, Valsts svētku dievkalpojums, Kaņeps	
Svētd. 23.	10:30 Mirušo piemiņas diena ar dievgaldu, Saliņš	10:00 Mirušo piemiņas diena ar dievgaldu, Saivars		
Svētd. 30.	10:30 1. Advents, Saliņš	10:00 1. Advents, Saivars		
Decembris – 2008				
Svētd. 7.	10:30 Saliņš, seko Ziemsvētku tirdziņš	10:00 Adventa koncerts	14:30 Morrystown, Saivars, ar dg	
Sestd. 13.		Skolas eglīte, Saliņš		15:00 Draudzes namā, Saliņš, Novada eglīte**
Svētd. 14.	10:30 Saliņš, seko skolas eglīte	10:00 Saivars		15:00 Džamaikā, Saliņš
Sestd. 20.			Short Hills, Saivars, skolas eglīte,	Draudzes namā, Skolas eglīte
Svētd. 21.	Nav dievkalpojuma	10:00 Saivars		
Treš. 24.	18:00 Ziemsvētku vakars, Saliņš	18:00 Ziemsvētku vakars, Saivars		
Ceturtd. 25.			11:00 Īstoranzā, Ziemsvētku diena	
Svētd. 28.	10:30 Gada noslēgums, Saliņš, ar dg	10:00 Gada noslēgums, Saivars, ar dg		

Bībeles stundas Jonkeros: 6. un 20. novembrī, 4. un 18. decembrī. Salā pēc dievkalpojumiem: 23. novembrī, 30. decembrī – tēma: Kapēc 4. evaņģēlīji?

*9. novembrī Ziemeļu novada Dāmu komiteja atsaucoties Pateicības dienas idejai ar tītara maltīti pēc dievkalpojuma. Mielasta dalībnieki varēs pret ziedojumu vest maltītes tiem, kas nevarēja būt klāt.

Sestdien 15. novembrī, pulksten 14:00 - Latvijas Valsts Svētku Akts, Jonkeru baznīcā. Svētku uzrunu teiks Daugavas Vanagu ASV Zemes valdes priekšsēdis Zigurds Rīders. Koncertē Ņujorkas latviešu koris. Pēc akta sadraudzības pēcpusdiena baznīcas lejas zālē ar uzkožamiem un dzeramiem.

Piektdien 21. novembrī, pulksten 19:00 - Latvijas 90 gadu jubilejas svētku balle, 3 West Club, 3 West 51st Street (pie Fifth Avenue), New York NY.

Svētdien, 7. decembrī pēc dievkalpojuma Ziemsvētku tirdziņš Salas baznīcā – siltas pusdienas, tirdziņš un loterija. Varēs iegādāties piparkūkas, pīrākus, rudzu maizi, dzeltenmaizi, pelēkos zirņus, putraindesas, Laimas šokolādes.

**Sestdien, 13. decembrī Draudzes namā, Novada eglīte ar piparkūku cepšanu no 13:00 līdz 15:00 – mīklas pikas \$5. Piesakāties pie Kristīne Varick: kristinite@earthlink.net. 15:00 būs svētbrīdis ar skolas piedalīšanos. Sekos saviesīga pakavēšanās ar korāļu dziedāšanu.

NUJORKAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZE**GARĪGIE DARBINIEKI**

Māc. Laris Saliņš 631-643-5297
35 Beaumont Dr, Melville NY 11747
e-pasts: lsalins@nydraudze.org cell 516-509-2224

Māc. Juris Saivars 718-549-3902
359 West 262nd St, Bronx NY 10471
e-pasts: saivars@optonline.net cell 917-509-3464

Diakons Indriķis Kaņeps 973-948-6846
76 Struble Rd, Sandyston NJ 07826
e-pasts: ikaneps@nydraudze.org

KANCELEJA

4 Riga Lane, Melville NY 11747 631-253-3943
e-pasts: kanceleja@nydraudze.org
Runas stundas: trešdienās plkst 12 dienā - 6 vakarā,
citās reizēs atstāt ziņu, atzvanīs pēc pirmās iespējas.

LAUKU ĪPAŠUMS

Latvian Church Camp,
Elka Park NY 12427 518-589-6055
Atpūtas nams, pārz J. Briģis 518-589-9932

DIEVKALPOJUMI

Jonkeros, draudzes baznīcā, 914-476-4787
Valentine Ln & Leighton Ave, Yonkers NY 10705
Parasti katru svētdienu pl. 10 un vēl citās reizēs.

Longailendā, draudzes baznīcā 631-491-1481
4 Riga Lane, Melville NY 11747
Parasti katru svētdienu pl.10:30 un vēl citās reizēs.

Draudzes namā, 564 Second St, Brooklyn NY 11215
Dievkalpojumi īpaši izsludinātās reizēs.

Džamaikā, First United Methodist Church,
162-10 Highland Ave, Jamaica NY 11432
Dievkalpojumi īpaši izsludinātās reizēs

Ņūdžersijā, Holy Trinity Luth Church 201-678-1484
153 Glenwood Ave, East Orange NJ 07017
vai Christ Church in Short Hills 973-379-2898
66 Highland Ave, Box C, Short Hills NJ 07078
Dievkalpojumi īpaši izsludinātās reizēs.

Katskiļos vasarā un citās vietās dievkalpojumi pēc
īpaša norādījuma.

DRAUDZES SKOLAS

no septembra līdz jūnijam

Jonkeros, sestdienās pl 9:15 - 1:45 Jonkeru baznīcā.

Longailendā, svētdienās pl 9:00 - 1:00 Salas baznīcā.

Ņūdžersijā, sestdienās Christ Church in Short Hills.

Latvian Evangelical Lutheran Church of New York

4 Riga Lane
Melville NY 11747-3406

Address Service Requested

